

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

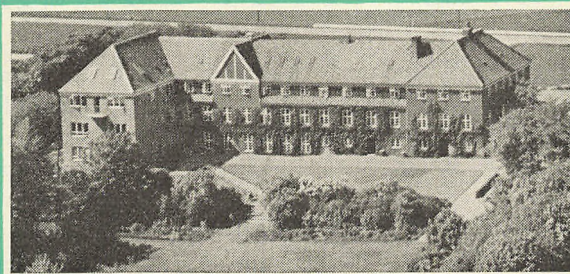
Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Bed
og arbejde!

Fra Nr. Nissum Højskole

1 Januar 1962 · 54. årgang

SANDHED

„Så står da med sandheden spændt som
bælter om jeres lænder!“ (Ej. 6, 14.

Al usandhed og underfundighed er os meget imod - hos de andre. Det er uværdigt at lyve sig fra ansvar og skyld - når andre gør det. Alt påtaget væsen, al given sig ud for noget stort, al forgyldning og stillen sig i positur, alt det uægte og kun tilsyneladende er væmmeligt - hos de andre. Vi elsker sandheden, det ægte og tilforladelige, dette modigt at vedkende sig sine tanker og handlinger, også de uheldige - hos de andre.

Vi afskyr altså det uægte, hykleriske og usande på afstand og elsker sandheden på afstand. Et andet synspunkt er det, hvordan afsky og kærlighed bliver, når sandhedskravet kommer os på nærmeste hold, og det er os selv, som skal købe sandheden? - Ja, købe den!

Vi er måske nogle stykker, som har måttet kæmpe livet langt mod os selv for sandheden, for det ægte, for at være sig selv, og dog ikke er færdige i kampen.

Løgnen og vel især det halvsande giver helt andre og større muligheder for at komme let, hurtigt og nemt igennem vanskeligheder end sandhed. „Med løgn kan man komme gennem

hele verden, men rigtignok ikke komme hjem igen.“ Følger vi sandhed i tanke, ord og færd vil det ofte standse eller hæmme vor fremvækst i ydre kår. Sandheden nagler os til vor skyld, mens usandhed giver mulighed for at slippe udenom - i denne verden!

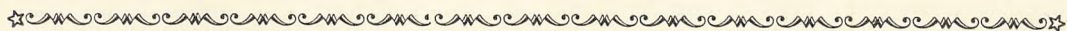
Jo, sandhed er dyr, undertiden meget dyr. Der kræves mod for at følge den. Den er dog aldrig, aldrig for dyr. Den bringer os i forbindelse med ham, som selv er sandheden, og den, som er af sandhed, hører hans røst.

Løgner bringer os i forbindelse med løgnens fader, Djævelen. Han står ikke i sandheden, thi sandhed er ikke i ham, når han taler løgn, taler han af sit eget, thi han er en løgner og „løgnens fader“.

Ved at erkende sandheden om os selv får vi brug for en frelser. Og ved at tro sandheden i Jesus Kristus møder vi ham, som alene har ret og magt til at sige: „Dine synder forlades dig!“

Så tag Guds fulde rustning på og lad sandhedens bælte holde hele rustningen sammen. Uden dette bælte falder rustningen fra hinanden.

Kun een ting er større end sandheden - kærligheden!
P. Roesgaard.

BREV FRA DANIEL BITSCH

Darisanapuram Bible School
Cuddalore N. T.
South Arcot District
India

Kære alle!

Så er vi, som det kan ses af adressen, for tredje gang under vort arbejde i Indien flyttet til en ny by. Vor bibelskole her i Cuddalore har nu ligget stille i halvandet år, idet den ikke har haft fastboende elever her. Der har dog i dette tidsrum været afholdt flere bibelkursus på forskellige steder inden for vor kirkes område, og det er i og for sig ikke en ringe del af et bibelundervisningsarbejde inden for en ny kirke som vores. Så har der tillige været afholdt flere korte kursus her i selve Darisanapuram, men uden fastboende missionær her og i et tomt hus. Det har været meget om at gøre for vort nye kirkeråd at få bibelskolen åbnet igen, og derfor blev det bestemt, at vi skulle flytte fra Madras og hertil. I årene 1921-30 havde nu afdøde missionær Johan Andersen to gange et 4-års kursus for mænd, der fik uddannelse som evangelister og præster, og mange af dem har vi i aktiv tjeneste endnu. Men efter disse to kursus kunne vor kirke ikke med det samme aftage flere arbejdere, og da spørgsmålet igen meldte sig om præste- og evangelistuddannelse, var man i stand til at sende eleverne til større uddannelsessteder i Madras eller Bengalore, hvor man kunne gøre endnu mere for elevernes uddannelse, end vi med vore begrænsede muligheder selv ville være i stand til. Bibelskolen blev så i nogle år ført videre af missionær, frk. Bardenfleth som en kristen menighedshøjskole for indiske kvinder. Så kom krigen, og mange af vore virksomheder, også bibelskolen, måtte midlertidigt standse. I 1948 åbnede bibelskolen her igen under ledelse af missionær Hørlyck, der har haft den indtil sin hjemrejse i dette forår, kun afbrudt af mellem-liggende orlovsrejser, idet han dog det sidste

år måtte tage bopæl i Panruti, fordi han tillige havde ledelsen af industriskolen. I disse år har bibelskolen givet årskursus til vore landsby-skolelærere og -lærerinder for at udruste dem til deres arbejde i landsbyerne, hvor læreren nærmest har den stilling, som „deggen“ havde i gamle dage i Danmark. Det er deres opgave foruden skoleundervisningen også at være medansvarlige sammen med præsten for menighedsarbejdet, og da præsten som regel kun kan besøge en landsby een søndag om måneden, må læreren de andre søndage hjælpe med til den lokale søndagsgudstjeneste, der stadig mange steder foregår i skolelokalet.

Nu har imidlertid regeringens skolepolitik gjort det vanskeligt for lærere at komme tilbage til deres gamle stillinger igen, hvis de skal have et helt års orlov til et bibelkursus, og fraværet vil tillige betyde formindsket regeringstilskud til deres lønningstillæg og pensionsordning, så for øjeblikket er det faktisk umuligt at få egnede lærere som elever på årskursus.

Vi har nu i stedet fået et hold på 10 kateketer ind til et fortsættelseskursus på 18 måneder. Disse kateketer kom - de fleste af dem i hvert fald - i sin tid på bibelskolen til årskursus, og da man fandt dem særligt egnede, blev de opfordret til at deltage endnu et år for at få en videre uddannelse, hvorefter de blev ansat som kateketer, men på ordinær lærerløn. Disse kateketer er nu allerede ældre folk på omkring 50 år, men kirkerådet har ønsket, at de skulle have denne fortsættelsesuddannelse med henblik på at give dem en fornyelse i deres arbejde og at gøre deres ansættelses- og aflønningsforhold bedre. Her må indskydes, at som landsbylærere har de gået gennem den indiske elementærskoles 8 klasser og et derpå følgende 2-årigt lærerseminarium, ialt 10 års skolegang, og det er ikke noget særsyn at finde en færdiguddannet lærer på 18 år, så man dårligt kan kende forskel på ham og de største drenge i sko-

len. Deres uddannelse vil sikkert ikke svare til mere end den nu forsvundne vinterlæreruddannelse i Danmark. Dette er baggrunden for at forstå, at to gange eet års bibelkursus plus et fortsættelseskursus nu på 1½ år slet ikke er for meget for vore kateketer, især når man tillige tager i betænkning, hvor ringe lejlighed der er til videre selvstudium i landsbyerne, hvor man ikke har haft lys at læse ved, endsige tilstrækkeligt med bøger at læse i. Kateketerne nu får 5 timers undervisning daglig i de 5 dage i ugen. Lørdag-søndag må mange af dem tage hjem for at se til deres familier, fordi de ikke har været i stand til at bringe kone og børn med hertil, dels på grund af børnenes skolegang, og dels fordi konen har eget arbejde. Som medhjælpere ved undervisningen har jeg en af vore ældre evangelister her i byen samt frk. Lydia Larsen, der også bor inde i Cuddalore by. - Pastor Sigamani fra Nellikuppam kommer en gang om ugen, og så får jeg tillige lejlighedsvis også lidt hjælp udefra. Den faste lærerstab her i byen er altså 3, hvoraf jeg er den eneste, der har bopæl på bibelskolen.

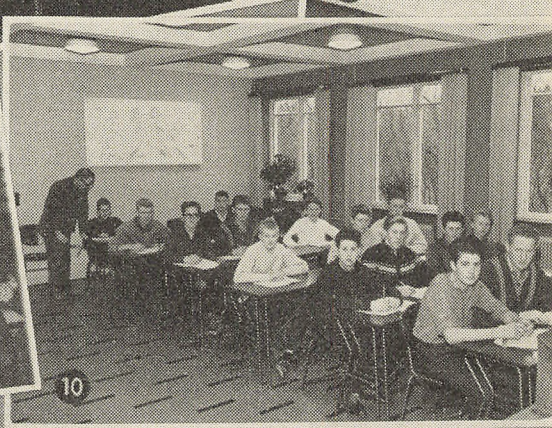
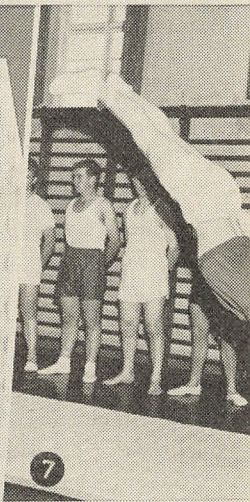
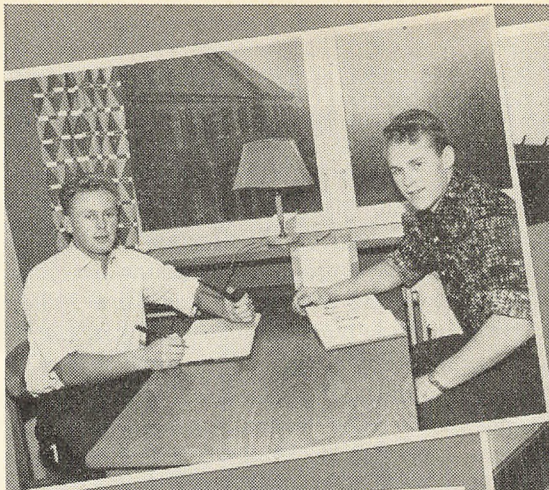
Vi bor her i et meget stort hus, og det led tillige med de øvrige bygninger meget under regntiden sidste år i november, så vi har måttet igennem et større reparationsarbejde med påfølgende rengøring. Hvor besværligt det har været kan måske forstås af en lille hændelse mellem Lydia Larsen og husets faste vagtmand og gartner, Samuel. Vor ankomst hertil med børnene fra Kotagiri var blevet forsinket, fordi jeg på turen op efter familien måtte lægge mig til sengs nogle dage i Kotagiri, og da skulle der netop overnatte et par talere her i huset under vor kirkes årsmøde, og Samuel havde fået besked om at gøre i stand i gæsteværelset til dem. Da Lydia Larsen derpå kom for at se til huset, havde Samuel lagt gæsterne i vort soveværelse og børneværelset, hvor jeg allerede havde fået ryddet en kende op, da jeg kom med vore møbler fra Madras. - „Men hvorfor har du da ikke gjort i stand i gæsteværelset?“ spurgte Lydia Larsen, hvortil Samuel troskyldigt svarede: „Nej, for der var alt for snav-

set!“ Nå, det skal siges, at han har ikke vedvarende fået lov at køre videre med denne undskyldning.

Bibelskolens grund ligger tæt ude ved havet, og når de store børn kommer hjem, er der ikke længere, end de kan løbe til stranden hver dag, og vi mener også, at omgivelserne her er så ugenerte, at vi kan lade dem gå alene. Ellers vækker hvide børn jo sådan en opsigt, når de kommer ud omkring, at der snart kan være en sammenstimlen af mennesker. Det har vi ofte prøvet, når vi har måttet gøre holdt på en køretur i bil. Men her håber vi altså på, at vi kan falde nogenlunde naturligt ind i landskabet. Foreløbig har vi kun de tre små hos os. Margit er nu lige fire år. Hun er en lille splejs at se på, men er rask og rørig, og det kan godt mærkes på hende, at hun for øjeblikket er den store pige herhjemme. Rita er nu 2½ år og opfører sig også gennemgående som en stor pige. Hun er forbavsende god til at tale, både dansk og tamulsk, så hun savner ikke en replik på rette sted. Hun fik en dag et rap over armen af Inger, fordi hun ikke kunne lade Oluf være, men det blev hun meget fortrydelig over og sagde til sin mor: „Du slog mig lige her på min arm!“ Og da det ikke syntes at gøre indtryk på hendes mor, fortsatte hun med endnu dybere forargelse i stemmen: „Den er helt rød!“ Både hun og Margit tilbringer dagen lang sammen med de indiske børn her på grunden. Oluf fyldte i september 1 år, og han er nu kommet til at gå, selv om det stadigvæk ser ud, som om han bevæger sig på rulleskøjter. Inger synes ikke rigtigt, at der er noget, som han „kan“ endnu, sådan som de andre har kunnet på hans alder, men han har en vældig energi, og han ser meget kvik ud, så man har på fornemmelsen, at han selv synes, at han når det nok. Han har et par yndige smilehuller og er ikke til at stå for, når han er i godt humør.

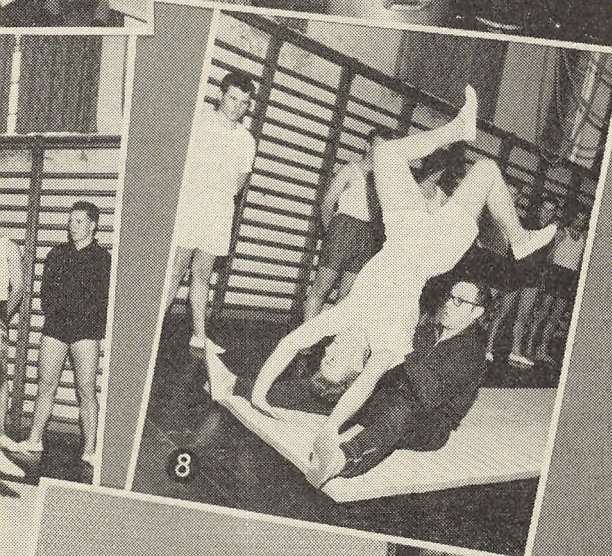
Vi har nu de fire store på skolen. Jytte begyndte til 1. juni i 1. klasse, og hun kan nu skrive et langt brev til os hver uge ligesom de andre, endda uden hjælp. Ulla går i 3. kl. og er nu den store pige i de små pigers soveværelse

(læs videre side 5 øverst)

1. Sådan ser vi ud i Ribe amt.
2. Organist Lund og frue på vej til time.
3. Næsten hele højskoleklassen i et værelse.
4. Kokkepigen Birthe Vittrup (57) har konehjælp.

5. En thybo på sygebesøg hos en vendelbo.
6. Hvad foregår her? spørger efterskole-elever.
7. Nogle af os er ligefrem dygtige.
8. Andre er ved at blive det.

på skolen. Leif går i 6. kl., eller som vi stadig kalder det hos os, 1. mellem, da børnene læser mellemskolestoffet. Der er 3 andre børn i hans klasse, så den er jo stor efter vore forhold. Henny går i 7. kl. (2. ml.), hun er nu 13 år og lige så høj som sin mor. Skolebørnene glæder sig alle til at komme på ferie i Cuddalore, og da vi har en meget dårlig togforbindelse hertil fra Kotagiri, men ca. 150 km kortere ad landevejen, end vi havde, mens vi var i Madras, regner jeg med at hente dem alle fire i bilen den 1. december. De skal alligevel have en voks som rejseledsager.

(sluttet)

☆ Hjemme fra skolen

Ja, så er festens tid forbi, og både eleverne og skolens folk slider i det ligesom i fjor. Selv eleverne begynder vist at forstå, at en højskolevinter er meget, meget kort, og at det gælder om at udnytte tiden.

Mange vil forhåbentlig opleve sandheden i det gamle ord:

„Fliden nytter tiden,
tiden lønner fliden.“

I ferietiden fik vi mange indmeldelser og forespørgsler, og vi tør nu sige, at højskolen til sommer tegner meget fint. Efterskolen til sommer har været besat meget længe. Til vinter er vi langt henne med indmeldelser til efterskolen, men den er ikke så nær fyldt. Højskolen til vinter har givet de første glædelige livstegn. Hvor skal I have tak, I, som har talt prænt om skolen til jeres veninder og kammerater.

HJERTELOG TAK

*til enhver af de mange, der
glædede os med en hilsen til høj-
tiden. Det glædede os meget,
at I husker jeres skole og os.*

STABEN.

9. Kan vore søskende kende os?
10. Pæne tal, lige streger og rigtigt facit.
11. Vi har alle hørt om „de seks“ og kender nogle af dem.

Jeg tror nok, at spørgsmålet om lærerstaben til sommer nærmer sig sin løsning. Heldigvis er der en del gode og dygtige lærere, der gerne vil til højskolen og efterskolen, men derfor kan det godt være problemer at overveje.

Vi ville gerne give skolen en meget stor gymnastiksal i fødselsdagsgave, når den til efteråret fylder 75 år. Der kunne eleverne drive idræt om vinteren, og skulle det blive regnvejr, når vi har elevfest, så havde vi et sted at være. Men vi har kun en trediedel af de penge, det vil koste, og vi holder ikke af at lave flere store statslån, selv om denne vej skulle være farbar.

Vor skole har nogle tusind gode venner. Hvis 200 af dem hver gav tusind kroner, så kunne vi bygge salen uden gæld, men vi ved så udmærket, at de fleste har nok andet at bruge deres penge til, og vi vil ikke plage nogen.

Vil nogle med glæde være med til dette byggeri, modtager vi meget gerne gaver eller løfter derom.

En udflugt fra N. N. H. og N. N. E.

anno nittenhundrede og rødkål.

Efter gammel sædvane er der her på N.N.H. og E. foretaget en liden rejse til fælles fornøjelse og belæring.

Vi afgik herfra fredag den 1. decbr. tidligt om morgenen, 52 forventningsfulde elever, 3 do. lærere foruden kvinder og - nå nej! hvad vedkommer det historien?

Desværre måtte 4 elever lades tilbage, fordi de foretrak en vandret tilværelse - under dynen. De indhentede os dog om søndagen.

Turen til Storebælt er efterhånden ret kendt, Jelling, Fredericia vold, Skt. Knuds kirke. Derfra tog vi til Kerteminde Nor for at se Ladby-skibet, en enestående seværdighed i Danmark. Her er en vikingehøvding i fordums dage blevet gravsat i en høj, medgivet sit skib og alt tilhørende mandskab med samt heste, hunde og kostbarheder til en længere rejse på de evige jagtmarker. Alt er nu frilagt og muret inde i en hal - til vor beskuelse.

Efter Storebælt gik det i jævn fart - med

radioforklaring og underholdning - mod Københavns vandrehjem, som vi nåede ved 18,30-tiden. Vi var allerede lidt trætte, men herbergmutterns gode mad gjorde snart sin virkning, og kl. 20,00 mødtes vi i vandrehjemmets sal friske og veloplagte med over et halvt hundrede gamle nissumelever. Her „tog skuden igen bunden“. En hr. Aagaard forsøgte i et timelangt foredrag at fastslå, hvorfor København ligger, hvor den ligger, og hvorfor den er, som den er. Bagefter forsøgte hr. Møller P. og hr. A. K. at „klare skærene“ - og med noget større held.

Lørdag var så i år arbejdsdagen i København. Efter morgenandagten i domkirken besøgte vi Kastrup glasværk, Lufthavnen, Kofoeds skole og Christiansborg, og vi var et lille vend om ad Rådhuspladsen, før vi vendte næsen mod „hjemmet“ og aftensmaden. Så havde vi aftenen for os, og den udnyttede vi ved at tage på „Teknisk udstilling“ i Gentoftes rådushal. Det var en udstilling, som viste, hvordan mange af de effektive, tekniske hjælpemidler, vi til daglig bruger, næsten uden at tænke over dem, har set ud i deres første ufuldkomne begyndelse. Her stod verdens næstældste bil, en almindelig gammeldags fjedervogn med motor og styretøj i. Dens alder nærmede sig vel de firsindstyve, men det var kram, kan I tro! Den kan den dag i dag køre med en fart af 7 (s-y-v) km i timen, og den er, siger og skriver (hold nu fast i bord eller sengekanten) sine 7.000.000 (s-y-v millioner kr.) værd mindst. En amerikaner har for flere år siden - forgæves - budt 1 mill. dollars for den. Der var masser af andre sjove ting. De første radio'er, telefoner, kraner o. m. a. Der var den første støvsuger med elmotor. Den var så snildt indrettet, at den kunne bruges, selv om motoren strejkede, for så lod man bare pigen træde den ligesom et orgel. Her var også den første malkemaskine; men den er næsten ubeskrivelig, når man ikke har set den.

Søndagen gik med Langelinie-tur, kirkegang (Marmorkirken), vagtparaden med videre. Vi fik lidt forskud på julen ved at gå i Folke-teatret, hvor vi så „Jul i Nøddebo præstegård“.

Så var der friaften, og den gik jo meget forskelligt for de forskellige. Der var i alt fald nogle, som vibrerede ganske svagt i knæene - og i mundvigene, da de ganske alene begav sig ud i den sydende heksekedel, København.

Sveriges-turen om mandagen var dejlig, fint vejr. Pænt de øvrige forresten! - Vi besøgte kullen og kulgruberne i Høganäs. (De sidste vist for sidste gang, da de snart skal indstille driften).

Men det sidste, et besøg på en svensk højskole, var hele turen værd. Den hed „Sundsgården“, og her blev vi hjerteligt modtaget, og både maver og hjerter blev fyldte med „gode sager“. Vi så, hvordan lærere og elever boede - hyggeligt, bra, og bra folk, som ikke sparede sig for at vise os gæstfrihed.

Aftenen sluttede med en nordisk festaften i skolens sal. Svenskerne tager to gange på højskole på samme sted. - Gak hen og gør ligeså! Ja, som de kunne synge flerstemmig og spille selv - på mange slags instrumenter. De havde både øvelsen og evnen og viljen. Det var fortjusande. Ind imellem hørte vi taler på svensk, finsk-svensk og dansk, og vor Sveriges-tur gav os indtryk, som vi sent eller aldrig vil glemme.

Så var det sidste aften; vi kom tilbage til Københavns vandrehjem, og dette vort faste tilflugtssted i den afsidesliggende og larmende by havde i de foregående døgn givet os en behagelig fornemmelse af trykthed og hjemfølelse. Hils derovre, om I kommer der.

På hjemturens dag, tirsdag, var programmet også righoldigt. Men nu var der ved at være trængsel på indtrykstavlen. „De forbistrede ledere“ blev ved med at huse og „mosle“ med os. Hør nu efter!! Se der tilhøjre! osv. Vi begyndte på Fords samlefabrikker i Sydhavnen, og vi så, hvordan de enkelte dele efterhånden langs samlebandet føjedes sammen til en billignende genstand, som derefter gennemgik en utrolig masse efterbehandlinger og eftermonteringer, for til slut at forlade lokalet som et af de crom- og lakskinnende uhyrer, der efterhånden fylder sådan op på vore veje, så det ikke er til for ordentlige folk at være der. Åh!

det drejede sig såmænd kun om ca. 99 forskellige modeller og typer af person- og varevogne - foruden andet køregrej - der forlader Fords samleband, men man skal også fristes noget, før man giver sine surt erhvervede skilinger ud til en Ford.

Så gik det „slav i slav“ hjemad, Roskilde domkirke, Ringsted torv og kirke, Sorø akademi, historiske navne og tal i en uendelighed. Åh, la' vær!!!

Storebælt med saltvandssprøjt. Joh! det friskede da lidt. Lidt juleudstilling i Odense. Nej, tak! Men så endelig, endelig i Vejle stod den helt store og fine og duftende og saftspændte og løgpnydede og velstegete . . . uhm! Jeg mener den helt rigtige mandebøf og ventede længselsfuldt på os. I kan tro, det var gensidig kærlighed af den rigtige gammeldags slags ved første øjekast. Den og kun den var det, som fik vore udasede „kødmotorer“ til at knurre veltilfredse igen, og vi sejlede som på rosenskyer det sidste korte stykke vej hjem - hjem til aftenkaffen - adventskransen - skolen, vor skole. - Joh! det passer endnu: Ude er godt, men hjemme er bedst.

Der blev fæstnet mangen en minderune på vor hukommelsestavle i de dage, men stærkest prægedes dog nok i vor erindring den følelse af stærkt og sammenrystet kammeratskab, som det at være så tæt sammen og dele så mange rige, fælles oplevelser i fem dage alene kan give.

Aagaard, gl. elev 1941-42.

HØJSKOLEPOST

„MINDEKÆDEN“ 1942

efterlyses. Vi er mange, der savner den. Mulige oplysninger bedes sendt til

Fru Elna Ransborg, f. Christensen,
„Nørtoft“ pr. Handbjerg.

AARHUS HØJSKOLEKREDS

Sammenkomst på KFUM, Klostergade 37, onsdag den 7. februar kl. 20 præcis. Højskolelærer Brinth, Haslev, taler over emnet: „Fra Svendborg til Assisi“. Kordegn P. Bach, søndagsskolen: „Kommer det os ved?“

ØSTVENDSYSSEL HØJSKOLEKREDS

Sammenkomst i Hjallerup missionshus lørdag d. 10. februar kl. 20. Forstander Møller, Hammerum, taler om: „Mennesket i fremtidens Europa“.

VORE MØDER

- 28. januar. Harboøre. A. Kr.
- 29. januar. Lyngs, aftenhøjskolen. M. P.
- 30. januar. Nees. A. Kr.
- 1. februar. Harboøre. M. P.
- 3. februar. Hjerm. A. Kr.
- 5. februar. Gjettrup. A. Kr.
- 5. februar. Lyngs, Unge Hjem. M. P.
- 12. februar. Finderup, Unge Hjem. M. P.
- 12. februar. Houe. A. Kr.
- 15. februar. Holstebro, Unge Hjem. M. P.
- 19. februar. Fredsø. M. P.
- 19. februar. Bækmarksbro. A. Kr.
- 22. februar. Nørlem. A. Kr.
- 24. februar. Nørlem. Kj.
- 24. februar. Vinding. M. P.

Adresseforandringer

Sommerskolen:

- 1960 Frk. Grethe Kristensen, c/o overlæge Ehlertsen, Amtsygehuset, Kjellerup — samme, Vestergade 42, Kjellerup.
- 1960 Frk. Grethe Kallestrup, Håndarbejdsskolen, Haslev — samme, Mammen, Bjerringbro.
- 1960 Frk. Birgit Hauge, KFUK, Nygade, Herning — samme, Vejlevej 62, Herning.
- 1959 Frk. Kirsten Overgaard, adr. lærer Klitgaard, Lødderup, Nykøbing M. — samme, Fårtoft, Sundby, Mors.
- 1959 Frk. Edith Nielsen, Nordbanevej 5, Skive. — Fru Edith Christensen, Nordbanevej 5, Skive.
- 1957 Frk. Bodil Nissen Aalbæk, KFUM's Missionshotel, Hillerød. — Fru Bodil Nielsen, Bækkehøj, Tvis.
- 1957 Frk. Margit Haaning, Sofieldalsvej, Haslev — samme, Starup, Øster Assels, Mors.
- 1957 Frk. Aase Jeppesen, Hinge Hvilehjem, Hinge — samme, Elevgangen 38, De gl. By, Nørre Allé 41, København N.
- 1957 Frk. Elin Østergaard, Husholdningsskolen, Haslev — samme, Siem, Terndrup.
- 1957 Frk. Margit Hvolbøll Mikkelsen, Aftenhjemmet, Allégade 63, Odense. — Frk. Margit Hvolbøll, 4. Maj Kollegiet, Odense.
- 1957 Fru Julia Nielsen, Heidarar, Thorshavn, Færøerne — samme, Højdalar, Thorshavn, Færøerne.
- 1956 Frk. Ruth Thode Nielsen, adr. bager Nørsgaard, Kolind — samme, adr. dyrlæge Rasmussen, Kolind.
- 1956 Frk. Lisbet Jespersen, Vium Østermark, Sjørslev. — Fru Lisbet Ladegaard, Sjørslev.
- 1955 Frk. Inge H. Madsen c/o Chr. Madsen, St. Rør-

bæk. — Fru Inge Hedegaard, Ravnsnæsvej 39, Birkerød.

- 1954 Frk. Gerda Jensen, Katrinebjerg, Timring, Ørnhøj — samme, Diakonissestiftelsen, Peter Bangsvej 1, København F.
- 1951 Frk. Christa Olesen, Th. Niensensgade 18, Herning — samme, Nygård, Timring, Vildbjerg.
- 1950 Fru Ute Waldorff, Frederiksdalsvej 5 E, 1., Virum — samme, Italiensvej 31, Kbhvn. S.
- 1950 Fru Stinne Christensen, Valbygårdsvej 69, st. tv., København, Valby — samme, Valbygårdsvej 93, st. tv., København, Valby.
- 1950 Frk. Else Bang Jacobsen, Lysholtgård, Hornstrup, Vejle — samme, Aarhus Kommunehospital, S. B. III, Aarhus.
- 1949 Frk. Gudrun Hansen, Dæmningen 66, 2. sal, Vejle — samme, Ørum, Djurs.
Frk. Katrine Nielsen, Kildevej 12, Ikast — samme, St. Blichersgade 9, 1. sal, Silkeborg.
- 1935 Frk. Magda Christensen, Alstrup, Pårup, Engsvang — samme, Thorningvej 22, Kjellerup.

Vinterskolen:

- 59-60 Gruppeløber B. Rasmussen, Nordjydske C.F.-kolonne, Dragsbæk, Thisted. — Gruppeløber 2181/60-1 B. Rasmussen D. 33, C.F.B.S, Bernstorff Slot, Gentofte.
- 58-59 Karl Forsberg Nielsen, „Dortheasminde“, Gelballe, Lunderskov — samme, Thorning Overby, Kjellerup.
- 58-59 Niels Skovgaard Pedersen, adr. Karl Bjerregaard, Outrup, Nyk. M. — R. K. 519537 Pedersen, 3. K.M.P. 4 I.B.N., Farum kaserne, Farum.
- 56-57 Leif Karlsmose, Nørregade 44, Holsted by — samme, Hjortlund, Filskov.
- 54-55 Peder H. Pedersen, Rugbjerg, Hovslund — samme, Båsågergård, Sønderborg.
- 53-54 Gunner Larsen, Brøndstedgård, Pjedsted, Fredericia — samme, „Bækkensgård“, Jerslev, Vendsyssel.
- 53-54 Diakon Poul Viftrup Jensen, Guresøvej 10, Risskov — samme, Skansebo 8, 1. tv., Vorum, Randers.
- 52-53 Egon Andersen, Holmegade 50, Ulfborg — samme, Holmegade 56, Ulfborg.
- 50-51 Carl Viggo Jessen, Blåvand, Oksbøl — samme, Barsholmsvej 22, Horserød, Helsingør.
Lærer Erik Nielsen, Enggården 5, 1. sal, Nibe — samme, Møllevej 16, Nibe.

Udgivet af

Nr. Nissum højskoles elev- og vennetøring
Redigeret af forstander A. Kristensen.

CHRISTENSENS BOGTRYKKERI STRUEN 11461

A

05

22 377 5285ERSEREDERER

STUDIESAMLING

STADENS KRISTENSEN